

WHITE in de *Daily Mail* van 25 October 1933 verondersteld. Daar echter zeeslangen de enorme lengte van 100 voet en meer bereiken kunnen, zoo moeten de twee individuen in Loch Ness slechts zeer jonge dieren zijn. Dat moet men ook aannemen van alle in de Schotsche Lochs vroeger waargenomen individuen.

Nog iets; hun, die meenen, dat de Loch Ness-dieren uit de diepte opgedoken zijn, en zich normaal in de diepte ophouden, verwijs ik naar de meening van Mr. A. W. WALES CAMERON, van West-Kilbridge, Ayrshire, in *The Bulletin & Scots Pictorial* van 19 Sept. 1934: „Any creature that could exist near or on the surface of Loch Ness could certainly not live in the depths of the Loch, for most of the loch is extremely deep”. — Waarmede ik instem: zeeslangen zijn oppervlakte-dieren.

Over Zeeslangen zou ik nog een tweede deel schrijven kunnen, maar daarvoor heb ik geen tijd. Ik heb het door mij na 1892 verzamelde materiaal den heer GOULD ter bewerking afgestaan.

Onlangs stootte ik op eene groote bijzonderheid. De heer J. MACKINTOSH BELL, van Moffat, Haddington, Schotland, bracht in 1919 zijne vacantie door op het eiland Hoy (Orkneys), en ging als maat mee op een der booten der kabeljauw-visschers. Hij zag daar, den 5en Augustus, een kleine zeeslang (fig. 28). In zijn schriftelijk relaas aan den heer GOULD treft mij de volgende passage: „The skipper of the boat remarked that s o m e t i m e s” (ik spatieer) „the top of the head, when seen from a boat vertically, was a bright red”. — Welnu, in de *Nieuwe Rotterdammer Courant* van 21 Februari 1934, Avondblad E, vermeldt de heer L. DE PRIESTER wat hij uit den mond van den heer H. KIEVIET, oud-Gezaghebber der Gouvernements Marine vernam. Het Gouvernementsstoomschip *Hazewind* voer, 1915 (of 1916), van Mangkalihat (vroeger: „Aart Gijzenhoek”), Oostpunt van Borneo, naar de mondingen der Koeteirivier. De toen geziene zeeslang werd op ± 25 m lengte geschat, en: „Over den kop, van voren naar achteren, loopt een roode streep, ter breedte van een decimeter”. — Tot heden kwamen mij geen andere mededeelingen over zulk een roode vlek (of streep) onder de oogen. — Waren dat verwondingen (ontvellingen), of bestaan er twee soorten?

Arnhem, 24 Sept. 1934.

Dr. A. C. OUDEMANS.

LITERATUUR.

Dr. A. C. OUDEMANS, *The Great Sea Serpent. An historical and Critical Treatise*. Leiden, E. J. Brill; London, Luzac & Co. 1892. 591 blz., 82 fig.

R. T. GOULD, *The Case for the Sea Serpent*. Philip Allan. 1930. 291 blz., 7 Pl., 29 fig.

W. H. LANE, *The Home of the Loch Ness Monster*. Grant & Murray, Edinburgh, April 1934. — 18 blz., 1 kaart.

Dr. A. C. OUDEMANS, *The Loch Ness Monster*. E. J. Brill, Leiden, Mei 1934. — 16 blz., 7 fig. (Auteurs?). *The mysterious „Monster” of Loch Ness*. Abbey Press, Fort Augustus; June 1934. — 15 blz.

R. T. GOULD, *The Loch Ness Monster and Others*. Bless, London, 25 June 1934. — 228 blz., 8 pl., 46 fig.

FEBRUARI.

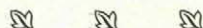
Wat komt er terecht van de te vroeg ontloken knoppen en spruiten, wanneer nu toch de vorst is ingevallen? Geeft de winterbloeï ook vruchten? Kerstroos natuurlijk wel. Van Vogelmuur en Straatgras weet ik het ook zeker. Herderstaschje meestal niet. Let er eens op, of de winterbloeï van de Stengellose Sleutelbloem ook goede zaden geeft. Die moeten dan afkomstig zijn van zelfbestuiving.

Een aardige waarneming aan Winteraconiet: Gedurende vier vorstdagen maken de opkomende aconietjes geen enkele vordering, maar die al rechtop stonden en bloeiden reageeren flink op zonneschijn en bewolking en openen en sluiten hun bloemen eenige malen per dag.

Als de merels al zingen, wanneer de vorst invalt, storen zij zich de eerste dagen daar niet aan, maar den vierden dag worden ze stiller. Eer mannetjesmerels tot vechten komen dreigt de een den ander en dan stappen ze een poos rond steeds denzelfden afstand bewarend en in gelijk tempo, daarbij maken ze dikwijls nerveuze duikbewegingen: rug omhoog, staart omlaag, net of ze zullen gaan overgeven.

De rijp (niet ijzel) geeft ons een duidelijk besef van de beteekenis der planten en in het bijzonder der boomen en heesters als nevelvangers. Rijp toch is bevroren nevel. We kunnen wel eens berekenen hoeveel kilogram water een boompje vangt en komen dan tot de conclusie, dat de nevels ten slotte aan den bodem een groote hoeveelheid water toevoeren, die de regenmeters niet vermelden. En daar we nevels vooral in het winterhalfjaar hebben, komt hun „neerslag” zoo goed als geheel ten goede aan den grondwatervoorraad, ofschoon de mossen er veel van onderscheppen. Wanneer het bij nevel niet vriest, zien wij het water aan de boomstammen neergudsen, aardig, om er even bij stil te staan, om te zien hoe een boom met al zijn duizenden twijgjes dat water uit de lucht haalt. Maar zoodra hij bladeren heeft, haalt hij met zijn wortels toch nog veel meer water uit den grond.

28 Febr. 1920. Naardermeer. Wind westelijk, zonnig. Veel graspiepers en leeuwerikken, maar betrekkelijk weinig zang. Speelvucht van bruine kiekendieven met hoog lang gefluit. Zang van rietgors, roep van baardmeesjes. Den heelen dag roep van roerdomp. Op het water behalve de talrijke koeten, ook even talrijk de kuifeenden, die, verontrust in lange slierten wegvliegen en na een minuut of tien op de oorspronkelijke plaats terugkeeren. Ook veel tafel-eendjes en enkele toppers. Nog al veel dotterbloemen in bloei. Altijd dat prachtige gele riet tegen blauwe lucht en blauw water. Elzen bijna uitgebloeid, grauwe wilgen moeten nog beginnen. 's Avonds ontelbare spreuwen in den zuidhoek.

BOEKBESPREKING.

A. MELLINK. *Leerboek der Plantkunde, in het bijzonder voor het onderwijs aan Kweekscholen.*

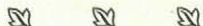
Deel II. Tweede druk. (J. B. Wolters, Groningen, geb. f 3.25.

Het doet mij bijzonder veel genoegen, dat van dit voortreffelijk Leerboek thans reeds een tweede druk verschijnt. Indien aan alle kweekscholen dit of een evenwaardig Leerboek goed werd gebruikt, zou ik mij over het gehalte van het onderwijs in de Natuurlijke Historie op onze lagere scholen geen zorgen meer maken.

JAC. P. TH.

J. M. L. OTTEN. *Bemestingsleer.* 5e druk. (J. B. Wolters, Groningen). 262 pp., 43 ill., 6 gekleurde platen, geb. f 2.40.

Dit is een deeltje uit de bekende Nederlandsche land- en tuinbouwbibliotheek, rijk aan inhoud, fraai van illustratie en met geriefelijke grafieken en tabellen. Het is belangrijk genoeg, om het ook nog te voorzien van een uitvoerig register en dan hoop ik daarin ook den naam van Beccari aan te treffen, waar ik thans in hoofdstuk VII te vergeefs naar gezocht heb. De bemestingsleer en de compostbewerking laat den natuurbeschermer niet onverschillig. JAC. P. TH.

PADDENSTOELEN VAN MEIJENDEL.

24STE MEDEDELING VAN DE COMMISSIE.

Meer dan tien jaar zijn er verlopen sedert wij stelselmatig onze vondsten zijn gaan optekenen. Vele vondsten werden gedaan, die nieuw waren voor de Ned. Flora, terwijl er één soort gevonden is, die waarschijnlijk nieuw is voor de wereld.

In 1923 hadden we reeds meer dan 240 basidiomyceten, terwijl er nu in 1934 reeds meer dan 400 soorten zijn waargenomen, die nog niet alle met zekerheid gedetermineerd zijn